

A kereset indokolásában a felperes azt állítja, hogy a 375/2007/EK rendelet 2c. cikke a jogbiztonság általános jogelvébe ütközik. A felperes szerint a megtámadott rendelet a légi járművek üzemeltethetőségének feltételét múltban bekövetkezett eseményhez, nevezetesen az adott tagállam Uniós csatlakozásáig történő lajstromba vételhez köti, amely körülmény jelen esetben nyilvánvalóan nem volt előre látható az érintett személyi kör részére.

Továbbá a felperes úgy véli, hogy a 375/2007/EK rendelet megtámadott cikke az EK 5. cikkben meghatározott arányosság elvébe ütközik. Ezzel kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy aránytalan korlátozást jelent a megtámadott előírás azon személyek tekintetében, amelyek légi járművei a csatlakozást követően kerültek tagállami lajstromba vételre. Ezen cikk a légi biztonság szempontjából irreleváns és szükségtelen előírásokat és feltételrendszert vezet be és ezzel az EK-Szerződésben foglalt célok eléréséhez szükséges mértéket túllépi.

(¹) A légi járművek és kapcsolódó termékek, alkatrészek és berendezések légialkalmassági és környezetvédelmi tanúsítása, valamint a tervező és gyártó szervezetek tanúsítása végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 1702/2003/EK rendelet módosításáról szóló 2007. március 30-i 375/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 94., 32. o.).

2007. július 11-én benyújtott kereset – Ristic és társai kontra Bizottság

(T-238/07. sz. ügy)

(2007/C 211/79)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Ristic AG (Burgthann, Németország), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Németország), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Németország) és Rainbow Export Processing SA (San José, Costa Rica) (képviselő: H. Schmidt ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság az EK 231. cikk első bekezdése alapján nyilvánítsa semmisnek a 2007. május 16-i 2007/362/EK bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az a 2004/432/EK határozatot akként módosította, hogy Costa

Rica annak melléklete első oszlopában az ISO-2-kódjával, második oszlopában a nevével már nem szerepelt, nyolcadik oszlopában pedig X-szel már nem került megjelölésre avégett, hogy a 2004/432/EK határozat alapján Costa Ricából akvakultúrából származó állatok és akvakultúrából származó állati eredetű termékek hozhatók be;

- az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy az Európai Közösség köteles a felpereseknek a Bizottság határozatával okozott kárt megtéríteni;
- az Elsőfokú Bíróság – eljárási szabályzata 87. cikke 2. §-ának alapján – kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a 2007/362/EK bizottsági határozatot támadják, minthogy Costa Ricát e rendelettel az akvakultúrából származó állatok és akvakultúrából származó állati eredetű termékek tekintetében törölték azoknak a harmadik országoknak a listájáról, amelyeknek a szermaradék-megfigyelési tervét jóváhagyták.

A felperesek olyan vállalkozások, amelyek különösen – costa ricai és ecuadori akvakultúrából származó – garnélarák feldolgozásával és forgalmazásával foglalkoznak. Előadják, hogy a megtámadott határozattal az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint mind közvetlenül, mind személyükben érintettek.

Keresetük alátámasztására különösen arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat az arányosság elvének megsértése miatt jogellenes. Ezenfelül a meghallgatáshoz való jog megsértésére és a felperes hatáskörrel való visszaélésére hivatkoznak.

2007. július 9-én benyújtott kereset – Pathé Distribution kontra EACEA

(T-239/07. sz. ügy)

(2007/C 211/80)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: a Pathé Distribution (Párizs, Franciaország) (képviselő: P. Deprez ügyvéd)

Alperes: az Európai Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Ügynökség (EACEA)

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Európai Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Ügynökség nem jogszerűen állt el a 2006-09120304D1021001FD1507. sz. szerződéstől, és az még mindig hatályos;
- kötelezze az Európai Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Ügynökséget a szerződés szerint hátralévő 9 737 euró összeget felperesnek történő kifizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen, választottbírói kikötésre alapított keresettel a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest a Tanács 2000/821/EK⁽¹⁾ határozatával elfogadott „MEDIA Plus” program keretén belül egy film video-grafikus terjesztési projektjéhez nyújtott közösségi támogatásra vonatkozó, 2006-09120304D1021001FD1507. sz. szerződés teljesítéséből eredően a felperesnek járó összeg kifizetésére.

A szerződést a felek 2006. június 27-én írták alá, és a szerződés rendelkezéseinek megfelelően az alperes előleget nyújtott a felperesnek. 2007. május 8-án az alperes a felperesnek címzett levélben felmondta az említett szerződést, azzal az indokkal, hogy a projekt tényleges teljes költsége alacsonyabb a projekt tervezett költségvetésénél, valamint hogy a projektre vonatkozó pénzügyi beszámoló benyújtását semmilyen írásbeli magyarázat nem kísérte, és kérte a kifizetett előleg visszatérítését. A felperes azonban úgy véli, hogy a szerződés rendelkezései értelmében az alperesnek a projekthez való hozzájárulása a video-grafikus terjesztés tényleges költségeinek az 50 %-át kell kitegye, és ennél fogva az előleg felül még járó összeg kifizetését kéri.

Keresete alátámasztására a felperes úgy érvel, hogy a szerződésnek az alperes általi megszüntetése szabálytalan és megalapozatlan, amennyiben nem tartotta be a szerződésnek a megszüntetés feltételeivel kapcsolatos rendelkezéseit, és különösen, hogy nem biztosított a felperesnek határidőt a szerződés teljesítésének állapotával kapcsolatos észrevételei megtételére. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróságnak meg kell tehát állapítania, hogy a szerződés még mindig hatályos.

Továbbá vitatja a szerződés megszüntetésének az alperes által hivatkozott indokait, azaz a szerződéses kötelezettségeinek nem teljesítését.

⁽¹⁾ Az európai audiovizuális művek fejlesztését, terjesztését és vásárlás-ösztönzését előmozdító program (MEDIA Plus – Fejlesztés, terjesztés és vásárlásösztönzés) (2001–2005) végrehajtásáról szóló, 2000. december 20-i 2000/821/EK tanácsi határozat (HL L 336., 82. o.; magyar nyelvű kiadvány 13. fejezet 26. kötet 88. o.).

2007. július 4-én benyújtott kereset – Heineken Nederland és Heineken kontra Bizottság

(T-240/07. sz. ügy)

(2007/C 211/81)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperesek: Heineken Nederland BV és Heineken NV (képviselők: T. Ottervanger és M.A. de Jong ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság teljesen vagy részlegesen semmisítse meg a felpereseket érintő határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg vagy csökkentse a felperesekre kiszabott bírságot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az EK 81. cikk szerint lefolytatott eljárásról (COMP/B-2/37.766. sz. – holland sörpiac – ügy) szóló, 2007. április 18-i bizottsági határozatot támadják, amellyel a Bizottság pénzbírságot szabott ki rájuk.

Keresetüket a felperesek először is egy sor eljárási hibára alapítják. Először is a Bizottság a vizsgálat során megsértette a gondos ügyintézés elvét és az 1/2003 rendelet 27. cikkét azáltal, hogy a felpereseknek nem biztosították a többi vállalkozás állásfoglalásaihoz való hozzáférést. Másodsorban a felperesek szerint a Bizottság nem folytatott alapos és pártatlan vizsgálatot. Harmadsorban, a versenyjogi biztos fellépésével sérült az ártatlanság vélelmének elve. Negyedsorban az eljárás időtartama túllépett az ésszerűség határain, és ezzel sérült a felperesek védelemhez való joga.

A felperesek ezenkívül az EK 81. cikk megsértésére hivatkoznak. E tekintetben először is azt állítják, hogy a bizonyítási eljárás hiányos volt, és a Bizottság megsértette az ártatlanság vélelmének elvét és az indokolási kötelezettséget. Másodsorban, álláspontjuk szerint nem lehet szó megállapodásról és/vagy összehangolt magatartásról. Harmadsorban, a felperesek szerint a Bizottság az állítólagos jogsértés időtartamát tévesen határozta meg.